

Overweging 15 maart 2020

Veel mensen die op bedevaart in Lourdes zijn geweest vinden dat een overweldigende ervaring. Misschien bent u er zelf wel geweest. De bedevaart naar Lourdes kan zelfs een overweldigende ervaring zijn geweest, een gevoel van herboren worden, het begin van een nieuw leven.

Op de voorbereidingsavond van deze viering vertelde een van de koorleden van Arsis over haar ervaringen in Lourdes. De eerste keer dat zij er was, was het helemaal niet die overweldigende ervaring. Ja, het was imponerend door de vele mensen die er waren. Maar hoe vind je jezelf terug temidden van al die anderen? De tweede keer dat zij in Lourdes was, was heel anders. Toen ontstond wel de ruimte, de ruimte van binnen, om te ervaren wat Lourdes allemaal te bieden heeft.

De grot van Lourdes is niet alleen de plaats van de Maria-verschijningen. Het is ook de plaats waar de Maria-verschijning de weg naar de verborgen bron heeft gewezen. Het water van deze bron wordt door vele pelgrims gekoesterd als een kostbaar kleinood en menigeen neemt een fles met Lourdes-water mee naar huis. Zeker zo indrukwekkend is om te zien en te ervaren hoe mensen daar met elkaar omgaan. We hoorden dat net in de eerste lezing. Mensen laten zich van hun beste kant zien om elkaar te helpen, ook wildvreemden. Het is een plaats van ontmoeting.

In de evangeliëlezing van vandaag staat ook een bron centraal die de plaats is van ontmoeting van vreemdelingen. De Samaritaanse vrouw is er thuis bij de bron en haalt daar elke dag water. Jezus en zijn leerlingen zijn voorbijgangers. Het is wonderlijk hoe Jezus en de vrouw met elkaar in gesprek komen en hoe het gesprek zich ontwikkelt. De ontmoeting gaat tegen alle conventies van die tijd in want de Joden, waar Jezus er een van was, keken neer op de Samaritanen en gingen niet met hen om. Het gesprek komt wat stroef op gang, maar het neemt een wending als Jezus de vrouw vertelt dat hij haar levend water kan geven. Dan blijkt er een tweede bron te zijn, de bron van water dat eeuwig leven geeft. Daar heeft de vrouw wel oren naar. Zij was al gelovig, en was in afwachting van de komst van de messias. Maar zij had nooit kunnen vermoeden dat de redder van de wereld op een dag bij haar zou zitten bij de bron. Die dag zette haar leven op de kop. Zij was als herboren.

Laten wij zelf eens stilstaan welke bron wij koesteren in ons eigen leven. Is dat ons doopsel? Wellicht een bedevaart die wij hebben gemaakt of een andere speciale reis? Of een onverwachte ontmoeting die ons leven een andere richting heeft gegeven? Een moment waarin wij God hebben ontmoet of ervaren wellicht?

.....

Mag ook deze kerk waar wij vanochtend samenkomen voor u een bron zijn om uit te putten. Een plaats om tot geloof te komen en geloof te hervinden. Maar ook een plaats van ontmoeting met bekenden, en mensen die u niet kent, mensen van buiten. Een plaats waar het levende water stroomt als er kinderen of volwassenen worden gedoopt. Een plaats waar het levend water stroomt elke keer dat u hier komt. Dat deze kerk hier een plaats mag zijn die verbonden is met de bron in Lourdes en de Jakobsbron waar Jezus en de Samaritaanse vrouw elkaar hebben ontmoet.

Amen.